

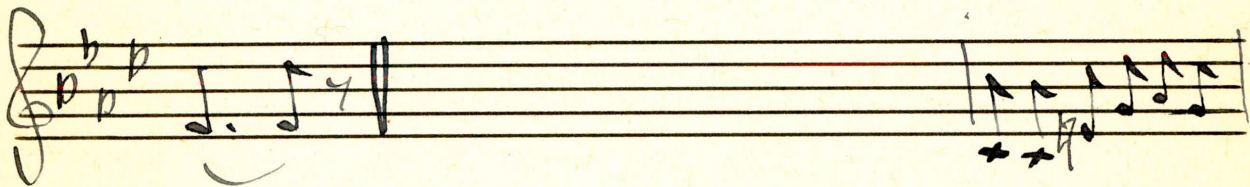
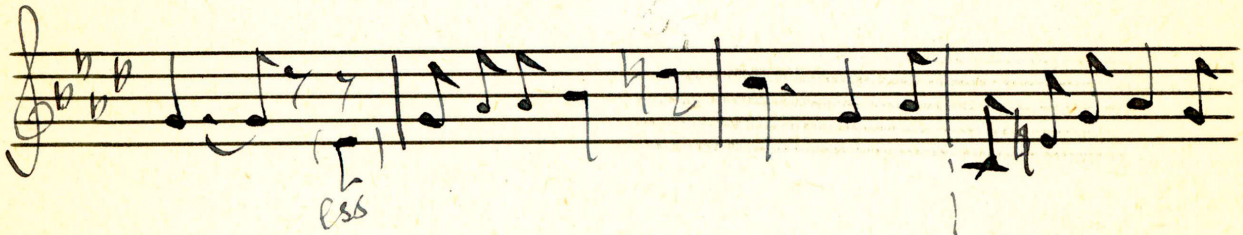
Rep.

^{10.}
Konungabarnen.

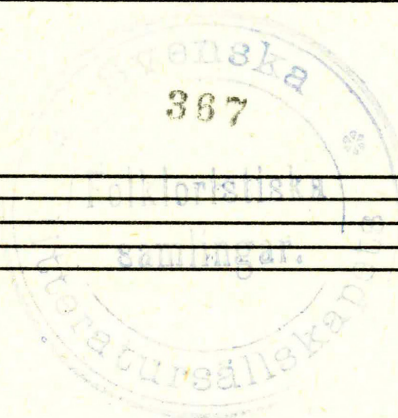
254

104

Nitis, Vänö

Tekla Bergen
20.7.24

hP.

1. De voro två ädla konungabarn,
de lofte varandra sin tro,
Älskoz och en god vilja
dem bådom tillsammans drog.

(min sköna jungfru)
2. "Hören I min allra käre,sta,
hur skall jag komma till dig?
Här faller så starkan en strömmar
emellan båd eder och mig."

3. "I klädon av er kläder
och simmen med eder hand.
Jag tändar upp ljuset i lyktan,
där skolen I komma i land."

4. Där stod då en ond människa,
som lydde på deras tal.

"Den vänskap skall jag älskylja,
den stund jag leva må"

5. Och skam få denna människa,
ja himlen give henne skam!
Hon släckte ut ljuset i lyktan,
som Konungens son eftersam!

6. In kom en liten Hof-dräng,
han stannade vid breda bord.
Han hade en snäll tunga
och väl förde han sin ord.

7. "I sitten här både Fruar och Mör,
 I sömnen som i förmå,
 Jag såg et ädelt Konunga-Barn
 Nedsjunka i böljan blå."

8. Alle då såto de sköna Jungfrur
 Allt under Skarlabanen sin.
 Förutan den ädla Konunga-Dotter,
 Hon fällte tårar på kind.

— — — — —
 14. Den Jungfrun hon går så sorjändes
 Allt til den hvita Sjöstrand,
 Där finner hon en fiskare,
 Han fiskade vid det land.

15. "Hören j min Kära fiskare,
~~Att~~ jag eder spörja må,
 Sägen j något Konunga-Barn
 Har sjunka i böljan blå."

16. Fiskat hafwer jag i alla natt
 Vid landet med min båt,
 Jag fann en ädel Konungs-Son,
 Han hade varit eder til mått."

17. Hennes hjerta blef af sorger fullt,
 Med klagan, jänner och we,
 Och sade: "Är nu min Käraste död,
 Så vill jag ej lefwa mer."

18. Hon tog Guldkedjan af sin hals
 Och guldringar af sin hand,
 Det gaf hon åt den fiskare
 Och tog sjelf liket i famn.

19. O fiskare, säg min Moder god natt,
 Min Fader och min Bror,
 Därtill mina Systrar små
 Jag ser dem aldrig mer!

Str. 6 - 19 ur ^{tryck} visbok 1789.

